

takav stekao je velike zasluge i preveo u katoličku Crkvu više inovjeraca, što mu potvrđuju svjedočanstva nadležnih vojnih vlasti.³² Nakon svršetka vojne dušobrižne službe, bio je župnikom na Čitluku u Neretvi, gdje je preveo 50 obitelji iz Hercegovine.³³ Budući da je na Istoku imao prilike da lično upozna stanje Svete Zemlje, nakon povratka u domovinu, postao je zamjenikom Povjerenika Svete Zemlje za Dalmaciju i mletački dio Albanije, koju je službu vršio do smrti.³⁴

Na provincijalnom kapitolu u Šibeniku 16. VI. 1720 imenovan je vikarom sinjske redovničke obitelji, koja je boravila u Splitu na Pojišanu. Na tom položaju ostao je do svršetka svibnja 1722, kad je imenovan gvardijanom u Kninu. Tu je službu vršio do 8. XI. 1723, pa ga je naslijedio O. Grgur Bogić.³⁵ Starešinom hospicija na Dobromu u Splitu postao je 20. svibnja 1730, naslijedivši O. Ljudevita Ivačića. Već smo vidjeli, kako je njega zapala briga da sa-

³² Zlatović, Monografije, 386; Lucius Narentinus, Chronicon Archi-viale Conventus Zaostrogensis, Venetiis 1770, s. 17.

³³ Čitluk se sada nalazi u Hercegovini, ali je onda bio pod turskom vlašću. Mletačka vlada ili bolje generalni providur Dolfin oteo ga je Turcima, iza ljute borbe, 20. lipnja 1694. Ljubić, n. mj. 227; Narentinus, n. mj. s. 49 stavlja, da je to bilo 12. lipnja 1694. Na 31 ožujka 1683 sklopljen je, nastojanjem Pape Inocenta XI, »Sveti Savez« između austrijskog cara Leopolda i Ivana Sobjeskoga, kralja Poljskoga. Taj je Savez urodio teškim porazom Turaka pod Bečom 12. rujna iste godine. Ovom Savezu pridružila se i Mletačka 6. III. 1684. (V. Pastor, Geschichte der Pápste seit dem Ausgang des Mittelalters, Freiburg i. Br. 1930, XIV, 670—693, 810; Šimrak, Sjedinjeni biskupi u Marči, Opovu i Pankracu i Arsenije Crnojević, u »Spomenici grkokatolika križevačke biskupije za god. 1934«, str. 237—243). To je bilo uzrokom da su se malo po malo od turskoga jarma oslobodila pojedina naša mjesta, kao Sinj, Knin, Vrlika, Čitluk itd. Ali nije tačno što kaže Dr. Grga Novak, Naše more, s. 157, da su sva ta mjesta oslobođena iste godine 1784. On veli: »Odmah iza kako je Venecija, u martu 1684, pristupila »svetoj ligi«, u kojoj je bio još car, Poljska i papa, započe ona rat s Turskom, pa je još 1684. godine osvojila Moreju, Sinj, Knin, Vrliku, Trebinje, Popovo, Čitluk i Vrgorac, i tako doprla do visokih gora, koje dijele Dalmaciju od Bosne«. Sinj je oslobođen od Turaka 25. rujna 1686, Knin istoga mjeseca g. 1688, Vrlika početkom listopada iste godine, Vrgorac 25. XII. 1690, Čitluk 20. lipnja 1694 itd. V. Zlatović, Franovci, 156—173; Narentinus, Chronicon, 44 sl.; Marković, Sinj i njegovo slavlje, 17 sl.; Ljubić, n. mj. 223—227.

³⁴ LACD, 14, 69, 137, 139; Ljubić, n. mj. 458; v. gore str. 72 sl.

³⁵ LAPM, 139, 142.